

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
 เมื่อวันที่ ๒๔ พฤษภาคม พุทธศักราช ๒๕๔๙
รู้ถึงขั้นจริงแล้วจริงเหมือนกันหมด

ก่อนจ้งหัน

ให้จิตมันเปิดเถอะนะ ขอให้จิตมันเปิดจากกิเลส ที่กิเลสปิดอะไรๆ เรื่องของกิเลสนี้มีแต่เข้าทำทั้งนั้น อะไรๆ ก็ตามถ้าเป็นเรื่องกิเลสแล้วเข้าทำๆ หมด อย่างของเต็มบาตรนี้ เอามาใส่ เห็นอันนี้เข้าทำอันนั้นเข้าทำ บาตรเต็มแล้วยังเข้าทำกิเลสมันพอที่ไหน ธรรมอันหนึ่งบอกว่าพอแล้ว อันนี้ยังเข้าทำมาเรื่อย ฟังนะพระเหล่านี้ มีแต่พวกเข้าทำเรื่อยพระวัดเรา มีแต่พระเข้าทำ อะไรๆ ดีหมด อะไรๆ ดีหมด เข้าทำๆ สะแตก อิ่มแล้วนอนหลับยิ่งกว่าหมู น้ำหนักใส่กันเปรี้ยง ไม่ใช่เป็นของหยาบนะ คือเอาน้ำหนักพึดกันๆ ที่โลกเขาว่าหยาบโลนเราไม่สนใจ คือเอาน้ำหนัก ถ้าน้ำหนักไม่พอไม่ทันกัน ต้องเอาน้ำหนักให้เหนือกว่าๆ อันนี้น้ำหนัก เวลาฉันจ้งหันนี้อาหารผ่านเข้ามาอะไร อันนี้เข้าทำอันนั้นเข้าทำ แล้วธรรมละไปไหน มันเต็มบาตรแล้ว..ธรรม เข้าใจไหม ยังจะเข้าทำๆ อยู่หรือ ฟังซินะ

โห มันสนุกดูโลก เราพูดจริงๆ จวนจะตายแล้วเปิดให้ชัดเจน ไม่พูดเฉยๆ นะ ไปที่ไหนแบบหูหนวกตาบอด อันนี้ไม่ได้บอดมันจ้ดตลอด มันรอบอยู่นี้ เรื่องธาตุเรื่องขันธี่ใช้ตามกาลสถานที่เวล่ำเวลาของสมมุติก็ใช้ไปอย่างนั้นแหละ อันนั้นผิดอันนั้นถูก อันนี้ดีอันนี้ชั่ว ก็ว่าไปตามขันธ ธรรมชาตินั้นมันครอบหมดแล้วมันรอบหมดเลย เป็นอย่างนั้นละ มันถึงได้เห็นอันนั้นเข้าทำ อันนี้เข้าทำ เต็มบาตรแล้วยังเข้าทำ เป็นอย่างนั้นนะ เป็นยังงัพระวัดป่าบ้านตาดมีแต่พระเข้าทำทั้งนั้นหรือ อาหารอันนั้นมาอันนี้มา บาตรเต็มแล้วไม่ดู ดูแต่ข้างนอก เข้าทำๆ ไม่ได้นะ ธรรมเป็นยังงั เข้าทำไหมธรรมนะ การเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา สติสังขาร ปัญญา ติดตัวไหม เข้าทำไหม พิจารณาตรองนี้ให้ดี ถ้าสติปัญญาไม่เข้าทำแล้วเหลวไหล มีแต่กิเลสเข้าทำทั้งนั้นๆ แหละ

เอาให้ตึนะ เราจวนจะตายแล้วจึงรีบ ไม่มีใครพูดอย่างหลงตาบ้ว นี้พูดอย่างถนัดชัดเจน ดึงออกมาจากหัวใจไม่สงสัย ไม่ว่าธรรมขั้นใดที่แสดงออกมาไม่ผิดเลย ศาสดาองค์เอกพูดแล้วสาธุไม่ได้วัตรอย ท่านรู้ของจริงยังงั ลูกศิษย์ตถาคตจะไม่ใช่ของจริงตามกันได้หรือ เมื่อรู้ถึงขั้นจริงแล้วจริงเหมือนกันหมดเลย เหมือนน้ำในมหาสมุทร ไหลมาจากคลองใดๆ สายใด พอเข้าถึงน้บับเป็นมหาสมุทรอันเดียวกันหมด อันนี้ความรู้จริงเหมือนกัน เมื่อเต็มภูมิแล้วจำเหมือนกันไปหมดเลย พระพุทธเจ้าอยู่ที่ไหนไม่ต้องถาม อันนี้บอกประกาศล้นไปเลยทั่วแดนโลกธาตุ

นั่นละเรื่องธรรมเป็นของเล่นเมื่อไร เวลานี้ธรรมกำลังถูกเหยียบย่ำทำลายจากกิเลสตัณหา เฉพาะเมืองไทยเราก็วังวราชการงานเมือง มีแต่พวกยักษ์พวกผีพวกมารเหยียบย่ำทำลายธรรม เจ้าของก็ว่าร้ายว่ารวยว่าดีแล้วเหยียบเจ้าของแหลกนะ ผู้ที่ว่าร่ำว่ารวย เป็นบ้าอำนาจอยู่เวลานี้ นี่ละพวกกิเลสเหยียบหัวมัน ๆ เอาธรรมจับรู้หมดนี้ ว่าตัวอำนาจบาตรหลวงป่า ๆ เกื่อน ๆ มีแต่กิเลสเหยียบเอา อันนั้นเข้าทำอันนี้เข้าทำ ถ้าเป็นเรื่องฟุ้งของตัว พรรคพวกของตัว โคตรแซ่ของตัว เข้าทำทั้งหมด พวกนี้จะพากันจมน้ำทั้งโคตรทั้งแซ่นั้นแหละ

อย่าเหยียบนะเหยียบธรรมพระพุทธเจ้า ถ้าไม่ยอมจมอย่าเหยียบบอกตรง ๆ เลย ธรรมนี้เป็นของจริงเลิศเลอมาตั้งแต่พระพุทธเจ้าองค์ใด ๆ ที่คั้นธรรมมาประกาศสอนโลก เป็นธรรมเล็กน้อยเมื่อไร เรายังจะเห็นเป็นของเล่นอยู่หรือ มีแต่อะไรก็เข้าทำ ๆ กิเลสเหยียบหัวธรรมมีแต่เข้าทำ ๆ ถ้าเป็นเรื่องของกิเลสนี้เข้าทำทั้งนั้น ถ้าเรื่องของธรรมละไม่เป็นทำเป็นทาง ขอให้พากันพิจารณาให้ดีการปฏิบัติธรรม เราพูดตรง ๆ นี่ละเรื่องอรรถเรื่องธรรมไม่มีหนักมีเบา จวนจะตายก็บอกจวนจะตาย นี่พูดความจริงความเป็นกับความตายมีน้ำหนักเท่ากัน ไม่มีอะไรหนักกว่ากันเพราะเป็นสมมุติด้วยกัน เป็นก็สมมุติ ตายก็สมมุติ เกิดสมมุติ ตายสมมุติ เหมือนกันหมด ธรรมชาติที่เหนือสมมุติแล้วไม่ตื่นเต้นกับสิ่งเหล่านี้ พูดตามหลักความจริงได้อย่างเต็มปากเลย

ท่านทั้งหลายให้ดูนะดูศาสนาอยู่ที่ไหน พระพุทธเจ้าประกาศธรรมสอนโลกมานี้ นานสักเท่าไร ประกาศเข้าที่หัวใจ หัวใจมันเหมือนหม้อคว้านั้นหรือ เอน้ำมหาสมุทรมาเทมันก็ไม่มี หม้อถล่มได้คว่ำปากลงแล้วอย่าว่าแต่น้ำธรรมดา เอน้ำมหาสมุทรมาเทมันก็ไหลออกหมดไม่มีอะไรขัง ถ้าเปิดปากออกแล้ว หงายปากขึ้นมาขังได้ทั้งนั้น ๆ มองดู ๆ มันเลอะเทอะ ๆ คนที่มาอยู่ในวัดนี้เหมือนกัน ผู้ชายหรือผู้หญิงก็ตามจะมีลักษณะเดียวกัน เพราะหัวใจเข้าทำเหมือนกัน หัวใจมันเข้าทำไปทางกิเลสเหมือนกัน

เมื่อวานเราเดินมานี้ก็มีคนหนึ่งเข้ามาฟ้องร้องว่า ตชด.ว่าให้ อย่างนั้นว่าให้ อย่างนี้ เราก็ฟังเหตุผล พอจบลงไปแล้ว ว่า ตชด.ว่าให้เขาอย่างนั้นอย่างนี้ พอพูดจบลงแล้ว บอกให้ออกจากวัดคนนี้ แล้วบอกพระให้ไล่หนีออกจากวัด คนนี้มาเป็นเสนียดจัญไรแก่คนที่รักษาวัดวาอาวาส ตชด.เขารักษาวัดวาอาวาสทุกขอบเขต อันนี้มันได้เรื่องอะไรที่เขาพูดก็ไม่ผิด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ใอันนี้มันมีอะไรความรับผิดชอบ มีแต่จะมาฟ้องร้องเอาความดี ๆ ใส่ตนเอง จึงบอกว่าให้คนนี้ออกจากวัด บอกเลยนะเรา อย่างนั้นละธรรมไม่ได้เหมือนใคร

ความฟ้องร้องไม่มีความหมาย ถ้าให้มีความหมายต้องเอาเหตุเอาผลเข้ามาฟ้องร้อง ฟ้องร้องด้วยอำนาจกิเลสของตน ความเข้าทำของตน ๆ นี้เอาละถูกไล่ เมื่อวาน

นี่ก็ให้ไล่แล้ว อย่ามาเล่นนะเล่นกับเรา เราไม่มีเอนมีเอียง ตรงไปตรงมา ไม่มีใกล้มีไกล เรื่องธรรมเป็นอย่างนั้น เช่นอย่างอาหารดูชินะ ทำไมเราจึงมานั่งจ้องนั่งรอ ก็เพื่อความเสมอภาคไม่ใช่อะไร อวัยวะของเราเนี่ย เราเอาอาหารใส่ปากบ้วน มันจะวิ่งถึงกันประสานกันหมด ขอให้ถูกต้องในจุดแรก อันนี้เอาให้ถูกต้องในจุดแรก เอาไปให้เสมอกันหมดแล้ว ทางโน้นจะแจกจะแยกกันไปเท่านั้นเอง ก็เป็นความชอบธรรม นี่ละอยู่เฉยๆ ไม่ได้ตะมันหากเป็นอยู่ในจิต

พูดให้มันชัดๆ จิตมันไม่ได้เหมือนโลกนี้นะ ใครจะว่าอะไรก็ตาม ใครเหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้ามาสักเท่าไรๆ มีแต่บุตรคุณขึ้นเหยียบหัวธรรมทั้งนั้นละ เราดูแล้วสลดสังเวช แต่จะแก้ไขยังไง เอาฝ่ามือไปกั้นน้ำมหาสมุทร ก็เลสเหมือนคลื่นมหาสมุทรธรรมเหมือนฝ่ามือเท่านั้น เราให้เอาธรรมเข้ามา ถึงฝ่ามือก็ติดตาม เอาให้ได้นะ ตีไปตีมา ก็เลสมันหายได้ทั้งนั้น ถ้าปล่อยไปตามเรื่องๆ นี่จะไม่ได้เรื่องได้ราวนะ

เวลานี้ศาสนาพุทธในเมืองไทยเรา กำลังจะล่มจะจมจะไม่มีใครเหลียวแล มีแต่คัมภีร์ไบเบิล เรียนมาก็ประโยคๆ ๙ ประโยค ๑๐ ประโยค เป็นนอนแทะกระดาษทั้งนั้นถ้าไม่ตั้งใจปฏิบัติตาม ถ้าปฏิบัติตามแล้ว เกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ นี่พอกินเกสา โลมา นขา ทันตา ตโจ ไล่เข้าไปหาร่างกายทุกสัดทุกส่วน ทั้งร่างกายเขาร่างกายเราเปิดออกหมด ปล่อยวางนี้ดีดีผิง ไม่ต้องถามละเรื่องนิพพาน เปิดอันนี้ออกหมดแล้วก็เห็นพระนิพพานเอง ให้พากันจดจำเอานะ

อู๊ย มันน่าทุเรศ เข้ามานี้ทุกแบบทุกฉบับ ไปในครัวก็เหมือนกัน ใ้พวกเขาเห็นแก่ปากแก่ท้องเห็นแก่กินแก่สะแตก มันรู้บาปบุญที่ไหน มีอยู่ทุกแห่งทุกหนเราไม่พูดเฉยๆ รู้อยู่หมด อันนี้ก็ป็นวิสัยพวกนอน วางั้นนะ เราไม่ใช่นอนจะเป็นบ้าอะไรกับเขา บทเวลาคนกับนอนจะพืดกันมันก็มี

ตั้งใจปฏิบัติให้ดีนะพระ สติเป็นสำคัญเคยชี้แล้วไม่ผิด ใครตั้งสติดีคนนั้นจะตั้งหลักตั้งฐานได้ มันจะเผลอไปไหน การตั้งสตินี้มีเครื่องสนับสนุน ส่วนมากมักจะเป็นอาหาร ถ้ากินอิมๆ เต็มที่เต็มฐานแล้วสติตั้งไม่อยู่ ผ่อนลงๆ สติดีขึ้นๆ ผ่อนลงไปเท่าไร สติดีขึ้นเท่านั้น เอ้า มันจะตายจริงๆ กินให้มัน ถ้าไม่กินมันก็จะตายอีกแหละ จะไม่ได้ตั้งสติ เอ้า ผ่อน ดูเจ้าของชิ หนูนขึ้น อดบั้งอิมบั้งไม่เป็นไร เรื่องอดอาหารการกินนี้เวลานี้มาจะก้าวขาไม่ออก พอกินอิมแล้วกลับขึ้นภูเขานี้เหมือนม้าแข่ง มันดีดปี่ กำลังทางร่างกายมาเร็ว แต่กำลังทางด้านจิตใจนี้ลำบากมากนะ จึงต้องหมุ่นให้เต็มที่เต็มฐาน เพราะฉะนั้นอดก็อดเถอะนะ อดขณะนี้เวลานั้นลงไปแล้วมันก็อิมขึ้นมา มีกำลังทันที แต่กำลังของธรรมขึ้นยากนะ จึงต้องได้พยุๆ กัน ให้จำทุกคน

การอดอาหารถูกมากสำหรับผู้ปฏิบัติจิตตภาวนา มีสติเป็นสำคัญ สติตั้งได้ด้วยการผ่อนอาหาร ร่างกายไหนก็เถอะเวลากินมาก ๆ กินมาก ๆ แล้วความขี้เกียจก็มาก การนอนก็มาก ราคะตัณหา มันจะแสดงภายในจิต ไม่ต้องแสดงเป็นลวดลายออกมาภายนอกก็ตาม มันเกิดจากจิต มันแยบ ๆ รู้ทันที เราจะฆ่ามันอยู่แล้วพอแยบ ๆ มันเป็นเพราะอะไร นั่น ติดตามกันไปแก้กันไป อย่าสักแต่ว่าทำนะ ภาวนาก็สักแต่ว่าภาวนาใช้ไม่ได้ ต้องใช้สติปัญญา ทุกคน ๆ ให้ใช้

นักปฏิบัติที่สำคัญมาก ให้ดูตัวเองอย่าไปดูใครต่อใครมากกว่าดูตัวเอง ดูตัวเอง เหตุมันอยู่ที่หัวใจ มหาเหตุกิเลสออกตลอดเวลา ธรรมะไม่มีกำลัง มีแต่กิเลสเหยียบเอาๆ เวลาธรรมะมีกำลังกล้าเพราะความฉุนเฉียว ก้าวไม่หยุดๆ แล้วธรรมะก็ค่อยแก่กล้า สติปัญญาดีขึ้นๆ กิเลสค่อยหมอบไปๆ สติปัญญามีกำลังกล้าแล้วฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้วไม่มีอะไรกังวล พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ท่านไม่มีอะไรกังวล สิ่งกังวลคือสมมุติทั้งหมด สมมุติขึ้นได้แก่กิเลสเป็นสำคัญ จอมสมมุติก็คือกิเลส ฟาดกิเลสขาดสะบั้นลงไปแล้ว หหมดสมมุติโดยประการทั้งปวง จึงไม่มีอะไรบงกชจิตพระอรหันต์ เป็นสมมุติทั้งหมดสิ่งเหล่านั้นมากวนกันได้ยังไง

กวนได้เฉพาะเรื่องธาตุเรื่องขันธ เจ็บไข้ได้ป่วย ปวดหัวตัวร้อน มันก็เป็นไปตามสมมุติของมันที่มันเกี่ยวข้องกันได้ ส่วนจิตตวิมุตตินั้นไม่มีทาง นั้นละพิจารณาให้มันเป็นอย่างนั้นซิ อย่าสักแต่ว่าอยู่ ใครมาศึกษาที่นี้ศึกษาให้ดี อย่ามาหละๆ แหละๆ เก้งๆ ก้างๆ ให้เห็น โห ทุเรศนะ ศาสนาพระพุทธเจ้าไม่ใช่ศาสนาเก้งก้าง ศาสดาองค์เอก พระสงฆ์สาวกเป็น สรรณ คัจฉามิ ของพวกเราน้องค์เอกๆ ทั้งนั้น เรื่อยมาเอกตาข้างเดียวนะ เข้าใจไหมเอกตาข้างเดียว ถ้าบอดอีกข้างหนึ่งแล้วหมด เวลานี้ยังพอมองได้อยู่ เรียกว่าตาเอกมีตาข้างเดียว ถ้าอีกข้างนี้บอดแล้วเสร็จเลย เขาเรียกคนตาบอด

แต่เรานิยมกันมากกว่าชั้นเอกๆ เอกอะไร เราอยากถาม ไม่ใช่เอกตาข้างเดียวหรือ ถ้าตาข้างนี้บอดแล้วหมดเลย ให้เอกไม่มีคู่แข่งซิ ความเพียรฟาดให้กิเลสหลงละเหยียดภายในจิตใจแล้วไม่มีคู่แข่ง สิ่งที่แข่งคือกิเลสเท่านั้น กิเลสขาดสะบั้นลงแล้ว พระอรหันต์ไม่มีทุกข์ภายในจิตใจ ตั้งแต่วันตรัสรู้ พระพุทธเจ้า พระอรหันต์ทั้งหลายไม่มีคำว่าทุกข์เข้าไปเสียดแทงใจ เพราะทุกข์เหล่านี้เป็นสมมุติทั้งหมดเกิดจากกิเลส กิเลสมันวนเลื้อยลงไปแล้วไม่มีสมมุติใดเข้าไปเกี่ยวข้อง เป็นจิตตวิมุตติ วางอยู่ตลอดเวลา ไม่ว่ายืนเดินนั่งนอน อิริยาบถก็เป็นกิริยาสมมุติ ธรรมชาติมันไม่มีอิริยาบถ ท่านว่านิพพานเที่ยง

นี่คุณค่าแห่งการประพฤติปฏิบัติตัว เริ่มตั้งแต่การให้ทาน รักษาศีล ภาวนาเข้าไป เหล่านี้เป็นทางก้าวเดินเพื่อพระนิพพาน ให้พากันยึดหลักไว้ ผู้สอนเหล่านี้คือผู้สิ้น

กิเลส ไอ้กิเลสมันคลังกิเลสมันสอนพวกเราเวลานี้ พวกคลังกิเลสมันสอนเราเก่งกว่าผู้
สิ้นกิเลสคือศาสดามาสอนเรา มันไม่ยอมเชื่ออะเชื่อศาสดา มันจะไปยอมเชื่อกิเลสนั้น
ละ อันนั้นก็เข้าทำ อันนี้ก็เข้าทำ มีแต่เข้าทำทั้งหมดเรื่องกิเลส เอาละพอ ให้พร

หลังจ้งหัน

ขานี้ยังคู่ไม่สนิทนะ เขยียดสนิทกว่า มันยังเป็นอยู่นี้ มันลดลงเหมือนกัน แต่อัน
นี้ลดยาก ตรงนี้มันหนักกว่าเพื่อน วันนี้จะประคบเพียงตอนบ่ายหนเดียว เมื่อวาน
ประคบเช้าเย็น วันนี้จะงดตอนเช้าเห็นว่าค่อยเบาลงไปแล้ว จะประคบหนเดียวตอนบ่าย
เลย ตอนเช้าจะไปทำประโยชน์ให้โลก สงเคราะห์โลก ห่วงตัวก็ห่วง แต่มันหนักทางโลก
มากกว่าตัวเอง ห่วงตัวเองนี่ก็ห่วงไว้เพื่อเอาไปทำประโยชน์ให้โลก ไม่ได้ห่วงเพื่อหึง
เพื่อหวงอะไรอย่างนี้ ไม่ห่วงอย่างนั้น ห่วงนี้ก็คือรักษาอันนี้ไว้เพื่อไปทำประโยชน์ให้
โลก มันเป็นเรื่องมือ วันนี้จึงจะประคบตอนบ่ายเท่านั้น กะว่าตอนบ่ายสามโมง

ตอนเช้าจะนำอาหารไปให้โรงพยาบาล เป็นอันดับแรกละโรงพยาบาล โรงนั้น
โรงนี้ ส่วนที่เขามารับนี่เป็นประจำนะ เมื่อวานนี้ดูว่ามาสองโรง เพราะเปิดทางไว้แล้ว
ใครจะมาจากโรงพยาบาลไหนก็มาเราเปิดรับไว้เรียบร้อย ของเอามาไว้เต็มโกดังเลย จัด
ไว้เฉพาะๆ ให้ถูกต้องเสมอกันหมด เคลื่อนไม่ได้นะ ลงได้ส่งอะไรแล้วเป็นอย่างนั้น มี
พระเวรอยู่ ๗ วัน เวรละ ๗ วันรับผิดชอบ องค์กรนั้นก็ปฏิบัติตามหน้าที่เต็มเม็ดเต็ม
หน่วย บริเวณศาลา โกดัง พระเวรรับผิดชอบทั้งหมดเจ็ดวัน ๆ มีแขกมีคนเข้ามาอะไร ๆ
พระเวรต้องคอยต้อนรับ มีเรื่องราวอะไร ๆ พระเวรจะพูดกันเรื่องอะไร หากว่าเกี่ยวกับ
เรา เสร็จเรียบร้อยควรจะเข้าไปหาเราก็ไป

เราเปิดอกเลยเพราะเราจวนจะตายแล้ว ธรรมชาตินี้เป็นมาได้ ๕๖ ปีแล้วเราพูด
จริง ๆ ค่อยแบ่งไป แบ่งโน่นแบ่งนี้ตามกาลสถานที่เวล่ำเวลา สถานที่ต่าง ๆ เบิกกว้าง
ออกไปจนออกช่วยชาติ ที่นี้ก็ยังไม่จุใจเพราะชีวิตนี้จะไม่นาน จึงเปิดออกเรื่อยละที่นี้ให้
บรรดาพี่น้องทั้งหลายฟังธรรมของพระพุทธเจ้าจากวิทยุ หรือพวกอินเตอร์เน็ตอะไรก็
แล้วแต่เถอะ นี่เป็นธรรมทั้งนั้น ฟังได้ทั้งหมดเลย ธรรมนี้เป็นธรรมแน่นอนตายตัว เรา
ยืนยันออกจากหัวอกของเราแล้วว่าแสดงทุกชั้นทุกภูมิแห่งธรรมไม่ผิด ว่างั้นเลย ถ้าผิด
เราไม่ได้รับธรรมอันนี้มาสอนโลก ถ้าผิดคือเราปฏิบัติผิด ผลเหล่านี้จะไม่มี

นี่ผลปรากฏเต็มหัวใจมาได้ ๕๖ ปีนี้ เปิดมันจวนจะตายแล้วเดี๋ยวนี้ มันจำตลอด
เลยได้ ๕๖ ปี คำว่าทุกข์แม่เม็ดหินเม็ดทรายไม่เคยมีเลย ตั้งแต่กิเลสตัวสร้างทุกข์ขาด
สะบันงาไปจากใจเป็นบรมสุขขึ้นทันทีทันใด นิพพานเที่ยงอยู่ในหัวใจดวงนั้น ไม่ไปถาม
ใคร พระพุทธเจ้าก็ไม่ถาม ถามท่านหาอะไร เราอยู่ในท่ามกลางมหาสมุทร แล้วถามหา
น้ำมหาสมุทรที่ไหน อยู่ในท่ามกลางแห่งธรรมธาตุ พระพุทธเจ้าสาวกทั้งหลายเป็นแบบ

เดียวกันหมดแล้วถามหากันอะไร พูดอย่างนี้เอง จวนจะตายแล้วนี่ เราสงเคราะห์โลก เราปฏิบัติต่อโลกเราปฏิบัติทุกแบบ กิริยาภายนอกทางธาตุทางชั้นเราก็ทำ แต่เราไม่เคยมีโทษแทรกในการปฏิบัติต่อสมมุติทั้งหลาย เราพูดชัดเจนเลย

กิริยาอาการที่ปฏิบัติระหว่างชั้นต่อชั้นที่เกี่ยวข้องกันนี้ เราปฏิบัติให้เป็นคุณแก่ผู้มาเกี่ยวข้อง ทางด้านธรรมะก็ออกเป็นอย่างนั้น เราจึงว่าคบค้าสมาคมกับใครเราพูดร้อยเปอร์เซ็นต์เลยว่า ไม่มีโทษเข้าไปเจือปนจากการคบค้าสมาคมสมัครสมานของเรา เพราะธรรมชาตินี้หมดโดยสิ้นเชิงแล้วคำว่าโทษไม่มี กิริยาอาการแสดงอะไรออกมา ออกจากคุณนี้ทั้งนั้นๆ ไม่ว่าจะพูดจาทำที่ธรรมดาสำนวนไพเราะอ่อนหวานอะไร หรือโสกฮากโปกปากตีโน่นตีนี้ก็ตาม ก็เป็นธรรมอันเดียวกัน เป็นคุณเหมือนกันหมด เพราะโทษไม่มีแล้วมันจะออกมาจากไหน มีแต่คุณล้วนๆ

ทางพังงาก็ท่านฉลาดเป็นลูกศิษย์ของวัดนี้ ท่านฉลาดเป็นพระวัดป่าบ้านตาด ออกจากนี้ก็ไปอยู่นั้น ลูกศิษย์ทางภาคใต้ก็ยังเหลืออยู่ท่านฉลาดองค์เดียว นอกนั้นอุปัชฌาย์มันเอาไปกินหมดเลย พวกนี้บวชกินเลยเข้าใจไหมอุปัชฌาย์ ยังเหลือท่านฉลาดองค์เดียว เราก็ไม่แน่ใจให้บอกท่านฉลาด ระวังนะท่านฉลาดยังเหลือองค์เดียวนะ วังนี้ เดี่ยวอุปัชฌาย์เอาไปกินนะให้วังนี้ ท่านฉลาดจะเข้าใจเองอุปัชฌาย์ มันเก่งนะอุปัชฌาย์นี้บับเลยเทียว ไอ้เราก็เก่งหัวสอดออกไปมันก็ฟาดเอาชิ คอขาดไปเลย จะว่าใครเก่ง มันเก่งทั้งคู่ละ ออกจากนี้ท่านก็ไปอยู่ที่นั่นสร้างวัด ทางภาคใต้มีลูกศิษย์ที่คงเส้นคงวาหนาแน่นอยู่ก็คือท่านฉลาด

มีเยอะนะลูกศิษย์ทางภาคใต้ อุปัชฌาย์เอาไปกินหมดเลย ภาคอื่นก็กินเหมือนกัน แต่เมื่อพูดถึงเรื่องภาคใต้เราก็ชดภาคใต้ละชิเข้าใจไหม พูดภาคไหนก็ชดภาคนั้น ลูกศิษย์ของเรามันเต็มทุกภาคนี้ ไปไหนกันหมดก็ไม่รู้ คงอุปัชฌาย์เอาไปกินหมด บวชแล้วไม่ยอมให้สึกนะพวกนี้ พวกนี้บวชแล้วตายเลย เขียนใบตายให้เลยไม่มีสึก เข้าใจไหม ถ้างั้นมันได้บวชแล้วไม่มีคำว่าสึก ตายเลย มีท่านฉลาดองค์เดียวอยู่นั้น เราไปนั้นเราก็ไม่ได้ขึ้นไปนะ ฟังว่าท่านฉลาดอยู่ภูเขหรืออะไร เราไปพักที่พังงา วัดอะไรคืนหนึ่ง จากนั้นก็ไปภูเก็ต ไปพักค้างที่ภูเก็ตคืนเดียวอีกเหมือนกัน คือเรามีเวลาน้อย ไปอาทิตย์หนึ่งพักที่นั่นที่นี้ นอกนั้นไปในงานต่างๆ นั้นยิ่งผูกมัด ถูกผูกมัดมัดไปตามสถานที่เวล่ำเวลาไม่เคลื่อนไม่คลาดละ

ดังที่ไปในงาน เขาเรียกเขากงหรืออะไร งานเขากงเราก็เคยไป อันนี้ก็อดคิดไม่ได้ คือเขาจะนิมนต์ตั้งแต่พระองค์ที่มีชื่อเสียงๆ ลงไปในงานนี้ กระทรวงมหาดไทย เป็นผู้นิมนต์ให้ไป เราก็ถูกนิมนต์เราก็ไป ไปที่งานเขากง เรานึกว่าจะไม่มีลูกศิษย์นะไปงานเขากง เขาทำเป็นประรัยาวๆ เป็นห้องๆ ห้องครูบาอาจารย์นั้นอยู่จังหวัดนั้น

อาจารย์นั้นจังหวัดนั้นๆ เรื่อย ทีนี้เขาผ่านมาเขามาเจอเอาอาจารย์มหาบัว จังหวัดอุดรธานี เขาไปเคาะป๊อกๆ เราปิดประตูไว้ใครจะเปิดไม่ได้ ไม่สนใจกับใคร เคาะป๊อกๆ เราก็แยมประตู มา พอว่าแล้วก็รุมเข้ามาเลยมาเต็มอยู่นั้นนะ มีคนเดียวเป็นนายหน้าเคาะป๊อกๆ พอเราเปิดประตูมานี้รุมเลยนะ โห มันจากไหนๆ

ลูกศิษย์ทางภาคใต้มีไม่น้อยนะ จึงได้รู้เวลาเราไปนั้น รุมมาพวกหมอบพวกอะไร โอ๊ย เยอะวงราชการมา ก็ได้คุยกันตรงนั้น พอเสร็จแล้วก็มาพักเขาเรียกวัดประชาภิรมย์นี่เป็นเหตุที่ควรจะพูดเราก็เลยเอามาพูด ไปพักวัดประชาภิรมย์ นราธิวาส เขางง นราธิวาสไซ้ไหม (คะ) นั้นละเราไปพักอยู่วัดประชาภิรมย์ ครูบาอาจารย์ทั้งหลายก็พักเป็นห้องๆ เขาจัดให้ พอตื่นเช้านี้คณะครูเขาคงจัดวาระให้กัน องค์กรนั้นจัดสำหรับมาสำหรับๆ มา ห้องนั้นๆ ห้องนั้นครบหมดในบรรดาอาจารย์ทั้งหลายที่เขานิมนต์มา ห้องของเราก็มี เขาก็เอามาวางไว้เก้าอี้ยาวๆ เจ้าของเขาก็รออยู่ข้างนอก เราอยู่ในห้อง

พระทั้งหลายพอเขาจัดถวายท่านก็ฉับไปเรื่อยๆ เราก็บอกเขานี้จะไปบิณฑบาต เขาบอกจัดอาหารมาเรียบร้อยแล้ว เรียบร้อยก็ตามเราจะไปบิณฑบาตเสียก่อน เราก็ไปปองค์เดียวเรานั้นละ มันมีข้อแปลกๆ อยู่อันหนึ่งนะ ทำให้อดคิดไม่ได้ เราก็เดินไปพอออกจากวัดประชาภิรมย์จะเข้าตลาด แต่ไม่ได้เข้าลึกแหละไปนิดหน่อย คนนี้เป็นต.ม. ที่นราธิวาส พอรู้จักกันแล้วเขาก็เล่าให้ฟัง เมื่อคืนนี้ไม่ทราบเป็นยังไง ทุกอย่างมอบให้ลูกสาวทั้งหมดใส่บาตรเป็นประจำทุกเช้าๆ เราก็เลยเป็นอันว่าหมดกังวลไม่ได้สนใจอะไร มอบให้ลูกสาวเรียบร้อยแล้ว เขาใส่บาตรเป็นประจำ

แต่เมื่อคืนนี้เป็นยังไงไม่ทราบ มันเป็นอยู่ในจิตนี้ละ มันหมุ่นอยู่ในจิตอยากใส่บาตรเป็นกำลัง เลยมาบอกลูกสาว นี่นะวันพรุ่งนี้เช้าถึงเวลาใส่บาตรให้บอกพ่อนะ พ่ออยากใส่บาตรเหลือประมาณ ให้พ่อได้ลงใส่บาตรสักหน่อยวันพรุ่งนี้เช้า พอถึงเวลาลูกสาวเขาก็มาบอกก็มายืนอยู่นั้น เราก็เดินมาคนเดียวนั่นแหละ นี่เขากระซิบลูกสาวเขา นี่เขาเล่าให้ฟังนะเขาเองเล่า ชื่อวีระ เขาเกษียณไปแล้วละ นานแล้วนี่นะ นี่ลูก พระองค์นี้ไม่ใช่พระแถวนี้ละ ดูซิเดินมานั้น เลยอดพูดไม่ได้ว่า ดูซิเดินสง่าราศีมาก ดูกิริยามารยาทการเดินมานี้แหล่มสง่าราศีมาก ดูนะลูกๆ อยู่งั้น

พอใกล้เข้ามาๆ ปู๊ปปู้บเตรียมทำทั้งพ่อทั้งลูก ม่ายาวไม่เอาละจับยกขึ้นมาเลย ออกรับข้างนอกเลย พอตักใส่บาตรทัพพีหนึ่งเราก็ยังไม่ว่าอะไร พอตักแล้วปู้บเขาขยับเรื้อย ทัพพีที่สองเรารับแล้วเราก็ขยับออก เตี้ยวๆ ขอใส่อีก โอ๊ย ขอให้พระทั้งหลายท่านมาบิณฑบาตได้รับไปทั่วหน้ากันเราว่างั้น แล้วท่านอาจารย์มาจากวัดไหนขึ้นเลยนะ มาจากวัดประชาภิรมย์ แล้วเดิมท่านอยู่ที่ไหน อยู่อุดร หือ ไม่ใช่อาจารย์มหาบัวหรือ ใช่เราบอก โอ้ ทีนี้ทุ้มหมดเลย ของในถาดหมดเลย จนกระทั่งเต็มบาตร เอาถาดมาอีก เท

ใส่ถาดนี้แล้วเอาของใส่อีก เอาใหญ่เลยนะ ผิงผิงปังปัง เราก็นึกว่าเรียบริ้อยแล้ว ก็
รับมากแล้วนี่เราจะไปบ้านหนึ่งเขารออยู่นั้น สองบ้านเท่านั้นแหละ เขารออยู่นั้นเราก็จะ
ไปรับนี้แล้วจะกลับมา

นึกว่าเขาเรียบริ้อยแล้วเขาไม่แล้วนะ พอใส่บาตรเสร็จแล้วเขาวิ่งไปร้านข้าวแกง
หรืออะไร ไปเหมานั้นอีก พอกับลูก ลูกสาวเขาวิ่งไปนูน พอเรารับนั้นนิดหน่อยแล้ว รุม
กันมา นั่งรถมากับลูก ไม่ใช่เพียงลูกสาวคนเดียว หมดคร้วเรือนเลยมาที่นี้ รถคันนั้น
เต็มหมด แล้วมาจอดรอใส่บาตรอีก อ้าว ก็ใส่ที่บ้านนั้นแล้ว ยังไม่จุใจขอใส่อีก ฟาด
นี้หมดเลย ทั้งครอบครัวใส่หมดเลย เขาไปเอาร้านข้าวแกงใกล้ๆ กันนั้นละ มาแล้วเขาก็
ตามส่งไปถึงวัด ตั้งแต่บัดนั้น ต.ม.คนนี้ไม่ไปไหนเลย ฝ้าอยู่นั้นตลอด กลางวันก็อยู่
ข้างนอก แล้วทำไมไม่ไปทำงานล่ะ ผมมีลูกน้องอยู่แล้วไปส่งงานเท่านั้นผมก็มา ที่นี้รถ
ปวารณาไว้เลยท่านอยากไปไหนๆ ไป เขาเองฝ้าอยู่นั้นเลยตลอด

เขาเล่าถึงเรื่องว่า เขาย้ายมาทางหนองคาย หนองคายแล้วไปอุบล จากอุบลไป
ทางจันทบุรี ฟาดลงทางภาคใต้ดูว่างั้นนะ คือเขามาที่นั่นจะมาเยี่ยมเรา ตอนนั้นรถยนต์
ทางไม่ค่อยดีมาไม่ได้ ถ้าเป็นหน้าแล้งก็รถติดทราย ถ้าเป็นหน้าฝนก็รถติดโคลนมา
ไม่ได้ แล้วย้ายไปโน้นห่างไปๆ มุ่งหน้าจะมากราบท่านเมื่อไรไม่สมหวังๆ จนกระทั่ง
ฟาดลงทางภาคใต้ โอ๊ย หมดแล้วเรา ดวงชะตาเราไม่มีเหลือแล้วจะได้กราบอาจารย์
องค์นี้ อยู่ๆ ก็มาพบแก้วงั้น เพราะฉะนั้นถึงได้ตั้งใจเอาเหลือกำลัง มันบันดลบันดาล
ตั้งแต่เมื่อคืนนี้แล้ว แต่ก่อนก็ธรรมดาปล่อยให้ลูกสาวเขาทำงานแทน เราก็ทอดธุระ แต่
เมื่อคืนนี้มันเป็นอย่างนี้ไม่ทราบ มันเป็นอยู่ในหัวใจอยากใส่บาตรเป็นกำลังว่างั้น จึงได้พา
ลูกมาใส่บาตรได้มาเจอท่านนี้แหละ นั่นละเรื่องราวมัน

ตั้งแต่นั้นมาติดตามเลยนะ ไปไหนไปฝ้าตลอด ให้พาไปเที่ยวทางโน้น ทางโน้น
ตัวอย่างนั้นอย่างนี้ชวนเรา เราก็ไปโดยมารยาทเอาใจเขาบ้างอะไรบ้าง ความจริงของเรา
มันซี้เกียจ ไปไหนก็บ้านคนตื่นหาอะไร ที่นี้เขาก็ยังตื่นอยู่เราก็ต้องตื่นกับเขาเข้าใจไหม
ก็ไปเสีย พาเที่ยวไปหมดนั้นละ จังหวัดนราธิวาสไปหมดเลย ทางนี้ฝ้าตลอด เขาบอก
เขาสมหวัง เขาหมดหวังแล้ว ย้ายมาที่นี้แล้วหมดหวัง เพราะมีความเคารพเลื่อมใส
ท่านมากมาเป็นเวลานานแล้ว แต่มาที่ไรมีแต่อุปสรรค จนย้ายมาถึงภาคใต้นี้หมดหวัง
แล้วว่างั้น อยู่ๆ ท่านก็ไฉล่มาจะไม่ดีใจยังงี้

ที่บาทสุดท้ายนะ ได้เห็นผู้ชายนั่งก้มหน้าน้ำตาร่วงเวลารถจะเคลื่อนที่ คือเราไป
พักอยู่ที่วัดประชาภิรมย์ เขาถวายสิ่งของมามากมายนะ กระทบมหาตไทยถวายแต่ละ
องค์ๆ กองพะเนินๆ ส่วนนอกนั้นท่านจะทำงี้ก็แล้วแต่ แต่เรื่องของเราพอมานี้ก็ให้
ถามพระในวัดนี้ก็มีที่คณะเราบอก มีเท่านั้นคณะฯ เอาจัดของนี้ทั้งหมดให้ไปคณะนั้นๆ

ให้ครบหมดเลยทุกอย่าง พอเสร็จแล้วก็ให้ไปมอบนั้น อ้าว ท่านอาจารย์ไม่เอาหรือ เอา แล้วเราว่า เอาบุญเอากุศลเป็นของเราแล้วเราค่อยให้ทีหลังเราว่าจ้ะ เราเอาแล้วเราเอาก่อนนี้แล้วได้แล้วเราเลยแจก แล้วท่านไม่เอาอะไรหรือ ก็เอาหมดแล้วให้หมดแล้วจะว่าไงอีก พอเสร็จแล้วเตรียมของขึ้นรถ โอ๊ย นั่งก้มหน้าร้องไห้เลยเชียวนะ ชื่อวีระ

แกก็เลยเล่าถึงเรื่องความหลังของแก ที่ได้มุ่งอยากจะกราบท่านอาจารย์มานานแสนนานไม่สมหวังๆ อยู่ๆ ก็มาเจอเอาตรงนี้ เมื่อคืนมันบันดลบันดาลอะไรอยากใส่บาตรเป็นกำลัง ถึงขนาดได้มาบอกลูกสาว จึงได้มาพบ ติดตามตลอดเลยไม่ยอมหนี บอกให้ไปทำงาน โอ๊ย ผมมีลูกน้อง ไปสั่งงานเท่านั้นผมก็ไปของผมได้เลยตลอด บทเวลาเราจะลามานี้กับของที่เราให้แจกทานหมดนี้เลยไม่เอาอะไร แล้วน้ำตาาร่วงเลย รดจะเคลื่อนที่นี้ โอ๊ย นั่งน้ำตาาร่วงเลย สงสารนะ นี่ละที่ไปนราธิวาสก็ไปงานคราวนี้ละ ตั้งแต่นั้นมาก็ไม่ได้ไปอีกเลย มาก็มีขึ้นเครื่องบิน ดูขึ้นเครื่องบินปัตตานีหรืออะไร จากนั้นมาปัตตานีดูมาขึ้นเครื่องบินกลับเข้ากรุงเทพ ปัตตานีมีสนามมิใช่หรือ (มีค่ะ) นั่นละดูว่ามาจากนราธิวาสก็มาขึ้นเครื่องบินกลับมาเลย

เราไม่ค่อยได้มีเวลาไปเยี่ยมพี่น้องทางภาคใต้ นะ เพราะงานรัดตัวๆ คิดดูตั้งแต่ที่แรกที่ออกช่วยชาตินั้นกำหนดไว้หมดแล้ว กำหนดที่จะไปทุกภาค สุดท้ายกำลังไม่อำนวย เลยภาคใต้ซึ่งเป็นภาคใหญ่ที่จะต้องใช้เวลามากมาย มันก็ไปไม่ได้กำลังไม่อำนวย จึงไม่ได้ไปเทศนาว่าการสอนประชาชน นำชาติคราวนั้นจึงไม่ได้ไปนะเพราะธาตุขันธ์ไม่อำนวย ก็ไปเท่านั้นละภาคใต้ ก็คงจะเท่านั้นละแกแล้วจะไปอะไรอีก หมดกำลังแล้วนี่ กำลังลดลงทุกวันๆ แต่ภาระหนักขึ้นทุกวัน หนักมาก นี่ก็ขึ้นอยู่กับความเมตตาอีก ถ้าความเมตตาตัดเข้ามาเสียเรื่องภาระทั้งหลายมากตัดออกได้หมดเลย ที่นี้ความเมตตามันตัดไม่ได้มันไม่ได้ตัด เข้าใจไหม มันก็รู้อยู่อย่างนั้นจะว่าไง

วันนี้กะว่าจะกลับมาจากนู่นละ ไปทำธุระสงเคราะห์โลกก่อน กลับมาก็ประมาณบ่ายสามโมงถึงจะประคบบายอีกเห็นว่าถูก ถูกอยู่ แต่ไม่ประคบตอนเช้าจะประคบตอนเย็น เอาหนักๆ ทีเดียวเลย จากนั้นก็เลิกเห็นว่ามันดีแล้ว ขาพลิกพลิก วันก่อนนี้แฮมมันเหมือนถูกทุบถูกตีหมด กระดูกทุกท่อนที่ต่อกันๆ เจ็บปวดหมดเลย แม้ที่สุดคอเหล่านี้เป็นหมด กระดูกต่อกันตรงไหนเป็นหมดในร่างกาย เราก็งงเหมือนกัน เอ๊ะ มันทำไมจึงเป็นอย่างนี้ วันนั้นก็ให้พระท่านมาประคบหรืออะไร เอากันเต็มเหนี่ยว เวลาประคบอยู่นั้นมันก็หนาว หนาวธรรมดาดีกว่าเป็นไข้ นี่มันไม่เห็นปรากฏเป็นไข้ แต่มันหนาว ให้เอาผ้าห่มใหญ่มาห่มเลยนะ พระก็ประคบอยู่ตามนั้น

เขาบอกว่าเป็นไข้หวัดใหญ่ แต่เราไม่เห็นเป็นลักษณะว่าไข้ว่าอะไร แต่มันชัดเจนที่ว่ามันหนาวมาก ต้องเอาผ้าห่มมาห่มประคบบาย คืนนั้นทั้งคืนนอนแน่นวลตลอดรุ่งเลย

ลูกไม่ขึ้น แล้วก็มาประคบยา เราลืมเสียว่าประคบยาหรือยังไม่ประคบยาที่นอนกลางคืน นอนแนวเลย ลูกไม่ขึ้นเลย เมื่อวานนี้ค่อยเบา ประคบสองหน วันนี้จะประคบหนเดียว กะว่าตอนเช้าฉันเสร็จแล้วเราจะไปส่งเคราะห์โลกก่อน ตอนกลับมาบ่ายสามโมงถึงจะ ประคบยาอีก คราวนี้ก็เลิกละ คิดว่าจะหาย วันนี้มีเท่านั้นละ

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุสวนแสงธรรม กรุงเทพฯ และสถานีวิทยุอุดร

FM 103.25 MHz